

Styrelsens berättelse

öfver Djurgårdens Idrottsförenings 17de verksamhetsår 1908- 1909

Medlemsantal

Föreningens medlemsantal utgjorde vid årsskiftet 1909 419 däraf 20 ständiga.

Under år 1908 har invalts 176 medlemmar, 1 aflidit, 9 anmält sitt intresse.

Den 20 mars 1909 utgjorde föreningens aktiva medlemsantal 464.

Styrelsen och dess verksamhet

Den vid årsmötet den 27 mars 1908 valda styrelsen konstituerade sig sålunda. Ordf. C. Hellberg; v. d:o Alg. Nilsson, sekr. J. af Klercker, sekr. för utrikes korresp. C. L. Kornerup, v. sekr. V. N. Petzén. Skattm. och materialförvalt. B. Walla, Klubbm. B. Nylund och A. Norling, utan funktion A. Hedjersson. Suppleanter (?) E. Ekberg, vice skattm. och S. Lindqvist.

Antalet styrelsesammanträden hafva varit 20 och har i medeltal 7 af styrelsens medlemmar bevistat hvarje.

Styrelsens göromål hafva varit både många och vidlyftiga och stiger arbetsbördan för hvarje år i proportion till medlemsantalets ökning.

Bland de viktigare ärenden, som styrelsen ägnat arbete åt, vill styrelsen här omnämna en del.

Idrottsplats

Med det medlemsantal, som föreningen under året uppnått, är det klart att de aktiva idrottsmännens antal skall vara stort inom alla grenar och då, den enda disponibla träningsplatsen, Östermalms idrottsplats, är mycket flitigt besökt af alla Stockholms olika föreningar, är det svårt att få tid och plats att räcka till för föreningens medlemmar för att träningen inom de olika sommaridrotterna skall kunna bedrivas så som den borde. Till följd häraf började styrelsen under året på allvar tänka på att få en särskild idrottsplats för föreningen. Då erbjudande kom från Svenska fotbollförbundet och Allmänna I.K. om att gemensamt med dessa inköpa en idrottsplats i Råsunda, så insände styrelsen gemensamt med dessa organisationer till K. Maj:t ansökan om rättighet att anordna en tombola hvaraf vinsten skulle användas till ordnandet af ofvannämnda idrottsplats. Då styrelsen ej var fullt enig om den föreslagna platsens lämplighet, så ville ej styrelsen på eget bevåg binda föreningen, utan framlade med tillstyrkande projektet på allmänt sammanträde. Då vid sammanträdet allmänna meningen visade sig vara emot den föreslagna platsen fastän inget beslut fattades i ärendet, så har styrelsen ej fortsatt underhandlingarna, så mycket mer som K. Maj:t ej biföll tombolan. I stället har styrelsen riktadt sin uppmärksamhet på ett område beläget i en annan af Stockholms förstäder. Då saken emellertid ej varit föremål för någon vidare utredning inom styrelsen, kan den ej ännu framläggas för föreningen.

Passiva och kvinnliga medlemmar

Ett af föreningen godkänt förslag, framställt af styrelsen, som nog kommer att blifva till fördel för föreningen är det om antagandet af passiva och kvinnliga medlemmar.

Beslutet att årsavgifterna skola erläggas hel- eller halfårsvis i stället för kvartalsvis tror styrelsen komma att hafva det goda med sig att det blir lättare att inkassera avgifterna då de förut brukliga kvittona kunnat utbytas mot årskort.

Styrelsen vill i detta sammanhang uppmana medlemmarna att ej slarfva med sina afgifter, ty om föreningen skall kunna häfda sin ställning såsom en af Sveriges främsta, måste den påräkna sina medlemmars understöd.

Seriebägare

För att ännu mer än hittills intressera medlemmarne för ordnad träning och därigenom uppdrifva såväl kvantiteten som kvalitén af aktiva idrottsmän inom föreningen, har styrelsen beslutat föreslå, att de nuvarande serierna, hvilka af flera skäl visadt sig vara olämpliga, utbytas mot "seriebägare" för hvilket närmare redogöres i styrelsens förslag.

Medaljer

Föreningens medalj är ganska gammal och kan ej längre anses fylla måttet för ett nutida idrottspris. Därför har styrelsen gått i författning om utarbetandet af förslag till ny stans, hvilket förslag kommer att underställas föreningen. I samband därmed bör utarbetas fullständigt medaljreglemente.

Stadgarne

Föreningens stadgar, hvilka visserligen stadfästes så sent som 1905, men i verkligheten äro åtskilligt äldre, hafva, dels genom föreningsbeslut och dels genom idrottens och föreningens utveckling, blifvit både lappade och i många afseenden olämpliga, hvarför styrelsen ansett att nya sådana böra utarbetas. Förslag föreligger redan, men då styrelsen ej ännu slutbehandladt detsamma, kan det ännu ej underställas föreningen.

Gåfvor

Bland gåfvor som föreningen under året emottagit äro pokaler från hofjuv. R. Andersson och herr O. Bomgren, hvilka uppställts såsom vandringspriser i terränglöpning å skidor å resp. Sickla – Saltsjöbaden och 5 km för damer.

Af herr J. Svanberg har föreningen såsom gåfva fått emottaga den af honom i Athen 1905 eröfrade Marathonpokalen.

Bankir G.A. Kuhlberger, hvilken lämnat största andelen för inlösning af ofvannämnda pokal, har styrelsen tilldelat föreningens hedersmärke .

Fäster

Föreningens sedvanliga båda årliga fäster, vår- och höstfästen afhöllas bägge på Grand National och voro besökta af en talrik skara medlemmar med damer och var i synnerhet höstfästen, dit alla vid basaren medverkade damer voro inbjudna, mycket lyckad.

Vid dessa bägge fäster utdelades de under 1908 eröfrade priserna och utgjorde dessa: 8 vandringspriser, 1 guldmedalj, 125 silfvermedaljer, 140 bronsmedaljer, 4 rekordmedaljer, 210 pokaler och bägare, samt 2 tio- och 14 femårsmärken.

Föreningens basar

Det har numera blifvit en nästan själfklar sak för den Stockholmska nöjesvärlden, att D.I.F. skall hafva basar hvarje år. Densamma afhölls den 1-3 nov. och var äfven denna gång mycket lyckad. Trots det att en mycket större lokal detta år användes, var densamma hela tiden fullpackad med folk. Bland nyheter denna gång voro guldgrufvan, som i verkligheten visade sig vara en sådan för föreningen, (?) basartidningen, hvilken i ord och bild skildrade föreningen och dess medlemmar, djurgårdsflaggor, vilka visade sig vara en utmärkt affär. Tack vare det stora utrymmet kunde de olika stånden erhålla

tillräcklig plats, hvilket gjorde att varorna och vinsterna kunde exponeras på ett bättre sätt än vid föregående basarer.

Förtjänsten blef äfven i år mycket god och ländert det alla de medverkande till stor heder, att de så oegennyttigt med tid och arbete bidrog till basarens framgång.

Lokalen Grand National ställdes till föreningens förfogande alldeles gratis, för hvilket basarkommittén äfven framburit föreningens tacksamhet till innehafvarinnan, fröken A. Forssman.

Det idrottsliga arbetet under året

De aktiva idrottsutöfvares antal har under 1908 visat en glädjande ökning och till följd däraf har ock resultaten, som uppnåtts vid såväl förenings-, som allmänna täflingar i allmänhet öfverstigit föregående års.

Styrelsen har sökt att så mycket som möjligt låta föreningen blifva representerad vid täflingar landet rundt och hafva därvid de från föreningen utsända medlemmarne utan undantag hedrat föreningen i alla afseenden.

De af föreningen under arbetsåret anordnade täflingarne, öppna för andra än föreningsmedlemmar, äro följande:

Under sommarsäsongen den traditionella Skandinaviska velocipedtäflingen Stockholm- Enköping- Stockholm den 6 sept i hvilken täfling deltog 19 täflande från olika platser i Sverige. Segrare blef liksom föregående år H. Morén, S.K. Iter med en tid 6.22,42.

Då D.I.F. tillsammans med Svenska Velocipedförbundet disponerade den 29-30 aug i Idrottsparken så föreslog styrelsen att då anordna täflingar för professionella bankappryttare jämte nationella täflingar för amatörryttare. Efter någon tvekan gick Sv. V. Förb med på förslaget och underhandlingar inleddes med en del af kontinentens förnämsta professionella sprinters, hvaraf såsom resultat framgick att engagement träffades med Th. Ellegaard, Ch v. d. Born, W. Bader och Alf Jörgensen.

Täflingarne voro synnerligen lyckade och åskådades af en talrik publik, men gingo det oaktadt med någon ekonomisk förlust, hvarför man så mycket mer får hoppas att ändamålet, cykelsportens uppräckning kommer att gå i uppfyllelse så småningom.

Liksom styrelsen sökt att i möjligaste mån visa förstklassig idrott inom cykel, så träffade styrelsen tillsammans med Allm I.K. öfverenskommelse med några af de mest framstående fotbollagen i England, Danmark, Tyskland och Sverige om matcher i Stockholm och uppdelades dessa på två fotbollveckor.

Den ena från 17-24 maj med lag från Northern Nomads; B 93 från Köpenhamn, Göteborgskamraterna, Vikingarne, D.I.F. och A.I.K.

Den andra 5-6 sept med lag från F.C. Viktoria, Hamburg, A.I.K. och D.I.F.

Matcherna voro:

17 maj: I.F. Kamraterna, Göteborg -komb. lag A.I.K.-D.I.F.; 2-2; 90 min

19 maj: Northern Nomads- Djurgårdens I.F.; 4-1; 90 min

20 maj: -"- -"- -Allmänna I.K.; 2-0; 60 min

22 maj: B 93, Köpenhamn-komb. lag A.I.K.-D.I.F.;5-1; 90 min

24 maj: Komb. danskt lag- B.K. Vikingarne; 1-1; 90 min

5 sept. F.B.C. Viktoria- Allmänna I.K.; 4-4; 75 min

6 sept. -"- -"- - Djurgårdens I.F.; 1-1; 90 min

Samtliga matcher voro mycket intressanta och lärorika och om arrangörerna här liksom i cykel ej skördade guld, så blef äfven här hufvudändamålet uppfyllt, nämligen att gifva våra svenska lag tillfälle att möta förstklassiga utländska motståndare. Meningen hade varit att få en match mellan danska och engelska lagen men detta gick ej då det engelska laget ej kunde kvarstanna längre.

Af de allmänna täflingar, som föreningen under vintern 1909 skulle afhållit, är det endast backtäflingarna, som kunnat gå af stapeln. Den sena vintern, som först vid Nordiska spelen kom med någon snö, gjorde att alla täflingar kördes ihop under en kort tid och då föreningen hade viktiga intressen att bevaka i af andra föreningar anordnade allmänna täflingar, så har föreningens egna allmänna längdtäflingar måst inhiberas.

Distriktsmästerskapstäflingen i backlöpning å skidor, som för första gången afhölls inom distriktet, hade uppdragits å D.I.F. att anordna och ägde rum vid Saltsjöbaden den 7 mars. I densamma deltog öfvervägande antalet af distriktets backlöpare och blef resultatet, att svenske mästaren E. Olsson, D.I.F. blef distriktsmästare med 19,2 poäng.

Riksförbundets idrottsmärke

Riksförbundets idrottsmärke, som är en belöning för uppnådda resultat inom olika idrottsgrenar, har förmått en stor del föreningsmedlemmar, såväl äldre som yngre, att lägga sig i träning för detsamma. En stor del af dem, som försökte sig på de olika profven, hafva lyckats uppfylla samtliga och särskildt en del af de äldre hafva därunder inlagt en icke ringa grad af energi, hvarigenom de visat sig såsom sanna idrottsmän. De som 1908 eröfrat märket äro följande:

Guldmärket: C. Hellberg, Alg. Nilsson, Erik Olsson och G. Bergman.

Silfvermärket: C. Jahnzon.

Bronsmärket: B. Walla, E. Schumann, H. Andrén, G. Öbrink, D. Sandqvist, R. Grönskog, Edv. Nordberg, G. Andersson, V. Hultgren och E. Åkerlund; hvarjämte Einar Olsson och S. Lindqvist, hvilka under år 1907 eröfrade bronsmärket, äfven 1908 erlagt profven för detsamma.

Då äfven 1909 öfvergångsbestämmelserna gälla, hvilket möjliggör för de äldre att eröfra guldmärket genast, så vill styrelsen uppmana dem af föreningens äldre medlemmar, som ej redan innehaft guldmärket att ofördröjligen börja träna för detsamma.

Den allmänna idrotten inom föreningen har under de senare åren blomstrat upp på ett sätt, som ger anledning att hoppas den tid ej långt borta då D.I.F. liksom under slutet af 90-och början af 1900-talen på ett särdeles framstående sätt skall kunna göra sig gällande. Under flera år har det hufvudsakligen varit i kasttäflingar, som föreningens medlemmar hemfört några lagrar, men under det gångna året har såväl i hopp som löpning mycket vackra segrar och resultat erhållits.

Under april månads många inomhustäflingar i hopp deltog en del af föreningsmedlemmar med stor framgång och särskildt C. Silfverstrands seger i Göteborg i täflingen om L-S pokalen var mycket vacker i den hårda konkurrensen.

I de olika täflingarna under sommaren deltog ganska många medlemmar med stor framgång i de olika täflingarna. Såsom i Stockholms I Förb:s juniortäflingar där 2 andrapris och 3 fjärdepris eröfrades. I distriktsmästerskapet blef J. Svanberg distriktsmästare i löpning 10000 m; A.F. Forsberg mästare i kulstötning och diskuskastning samt C. Silfverstrand mästare i höjdsprång.

I täflingen om svenska mästerskapen blef C. Silfverstrand mästare i längdsprång, hvarjämte D.I.F:s representant i grenhopp, samt stående höjd-och längdhopp placerade sig såsom andre pristagare med i de två förstnämnda hoppen lika resultat med förste man.

En seger som styrelsen äfven särskildt vill omnämna är ett stafettlags seger å 1.609 m vid af Fredrikshofs I.F. anordnade täflingar. Laget bestod af E. Lemon, E. Lindholm, S. Lindqvist och F. Danielsson. Resultatet var i och för sig ingenting märkvärdigt, men då det var första gången D.I.F. ställde upp ett stafettlag, så var segern så mycket mer uppmuntrande till fortsatt deltagande. I de olika internationella täflingar anordnade af M.I.K., I.F.K. och A.I.K. placerade sig föreningens representanter äfven väl.

I täflingen om "Puck"-pokalen deltog föreningen detta år ej med något lag.

I Olympiska spelens täflingar voro tre af föreningens medlemmar J. Svanberg, C. Silfverstrand och F. Danielsson utsedda att representera Sverige.

Af de bägge vandringsprisen i allm idrott för medlemmar af D.I.F. vanns det i fotlöpning 1.609 m af E. Schuman för första gången tid 4.47 3/5. Vandringspriset i tiokamp blef ej utdelat, då täflingen härom, ej blef fullföljd.

Fotboll

I fotboll har föreningen på ett sätt under året ej haft några vidare framgång, nämligen i det att ej några priser till föreningen hemförts af dess lag I, men då laget städse under året i alla de täflingar där det deltagit varit med i finalen och där blifvit slagna, stundom på grund af ren otur, så kan man anse att laget fortfarande är ett af Sveriges bästa. De täflingar, hvari laget deltagit under 1908 äro följande:

Corinthian Bowl. I denna täfling besegrade D.I.F. Upsalakamraterna på egen plan med 4-3 men blef slagen i Göteborg af Örgryte I.S. I finalen med 5-0.

Distriktsmästerskapet. I denna täfling blef D.I.F. slagen af A.I.K. i finalen med 1-0 gjort från straffspark.

Svenska mästerskapet. Slagen i andra omgången af Upsalakamraterna i Uppsala med 4-1.

Wikanders sköld. Slagen i finalen af Allm I.K. med 2-0. Målen gjorda af D.I.F. på sig själf.

Serien kl I. Genom segrar berättigad till första pris, men på grund af genom protest från I.F.K. frändömda 2 poäng placerad på tredje plats.

I matcherna mot de utländska lagen, skötte sig laget på ett utmärkt sätt och likaledes i en del matcher där det ej gällde någonting.

Till landsorten var laget inbjudet ett par gånger. Under pingsten spelades två matcher i Norrköping samt i slutet af juni och början af juli sex matcher i Källskär, Söderhamn, Hudiksvall, Ljusdal och Gefle. Sammanlagt spelade laget matcher, däraf vunna, förlorade och oafgjorda, med tagna och förlorade mål.

För lagets arbete under sommaren tilldelades hvarje spelare föreningens silfvermedalj.

Reservlaget har liksom föregående år spelat i reservlagserien och blef i år liksom för två år sedan segrare med spelade vunna, oafgjorda och förlorade matcher, vunna och förlorade mål. Äfven spelarne i detta lag erhöilo såsom uppmuntran föreningens silfvermedalj.

Föreningens lag no. 3 har spelat trenne matcher däraf den ena i Uppsala mot I.F.K. Uppsalas lag III och bägge gångerna hemfört segern.

Bandy

Den otur föreningen haft i fotboll, sträckte sig äfven till bandy, i det att D.I.F. i såväl distrikts- som svenska mästerskapstävlingen uppnådde finalen utan att dock kunna hemföra segern.

I simning och skridskoåkning hafva de föreningsmedlemmar, som idka dessa idrottsgrenar, i allmänhet representerat sina specialklubbar, men några gånger har dock D.I.F. blifvit representerad såsom då A. Spångberg eröfrade svenska mästerskapet i varierande simhopp och B. Carlsson distriktsmästerskapet i hastighetsåkning å skridskor.

Cykel

För cykelåkning är intresset i allmänhet ej stort bland de yngre, hvarför det ej finnes många juniorer. Det är fortfarande de redan framstående medlemmarne, som få representera föreningen. De hafva de och med heder gjort i såväl landsvägs- som bantävlingar, t.ex. Svenska mästerskapstävlingarne och i internationella tävlingen med Danmarks bästa män.

D.I.F:s vandringspris i Sthlm – Södertälje – Stockholm eröfrades i år för alltid af C. Fred med 2 t 9 min. Äfvenledes vill styrelsen påpeka att af de nu ofentliggjorda rekorden i cykelåkning innehafves hälften af medlemmar i D.I.F.

Skytte

För en idrottsförening, som ej desslikes är skytteförening, torde det vara någonting enastående att hafva en skytteafdelning med sådan omfattning som den D.I.F. nu har. De vid föreningens tävlingar uppnådda resultaten öro i allmänhet mycket vackra och många gånger enastående. Då föreningens skyttar vid allmänna tävlingar ej få representera D.I.F. af ofvannämnt skäl, finnes ej några resultat att anteckna därifrån.

Skidlöpning

Den gångna vintersäsongen torde hafva varit den mäst framgångsrika, som föreningen någonsin haft och då speciellt beträffande skidlöpningen.

Den i början snöfattiga vintern gjorde att någon träning ej kunde erhållas förrän straxt före Nordiska spelens början. För att ej vara beroende på de osäkra snöförhållandena i Stockholm, uppsände styrelsen de till budkafletävlingen anmälda skidlöparne till Helsingland för att under en vecka ostört träna. Att detta hade en god verkan visade sig sedan i Nordiska spelens tävlingar då laget bestående af Hedjersson och bröderna Sandström hemförde utom segern och K Oskars vandringspris, skytteförbundens öfverstyrelses hederspris samt första, tredje och femte pris på resp sträckor.

I Nordiska spelens bägge backtävlingar deltog nästan allt hvad backlöpare föreningen har. Dessa hade visserligen haft knappt fjorton dagar till träning, men visade det oaktadt en sökerhet och stil som var glädjande. Utom svenska mästerskapet samt K. M. Konungens och Kronprinsens pokaler, hvilket allt hemfördes af Einar Olsson, gick de flesta och bästa prisen inom de olika klasserna till medlemmar af D.I.F.

H.K.H. Prins Vilhelms vandringspris i backlöpning å skidor för tremannalag eröfrades af D.I.F. genom dess lag I bestående af O. Bomgren, E. Olsson och Aug Andersson. Lagets medelpoäng var 17,6.

I Falu I.S:s täfling om dess vandringspris "Gustaf Vasa" för tremannalag i backlöpning å skidor deltog D.I.F. med tre lag. Genom lag III bestående af O. och G. Tandberg samt E. Schuman hemförde D.I.F. priset med en medelpoäng af (?) Närmaste lag var D.I.F:s lag I.

Göteborgs I Förbunds stora nationella och internationella terräng och backtäflingar afhöllos de 13-14 mars och hemförde D.I.F:s representanter alla vandringspriser öppna för andra än Göteborgarne förutom en hel del andrapriser. Konsul Grebsts vandringspris i komb. back och terränglöpning samt Järnväg A.B. Göteborg – Borås vandringspris i terränglöpning eröfrades bägge af Einar Olsson, det förra priset för alltid. A. Norling tog likaledes för alltid nämnda järnvägs vandringspris i nationell backlöpning. Det nyuppsatta priset i internationella backtäflingen togs af O. Bomgren.

I täflingar om Sleipnerska stafettlöpningen å skidor togs Grefve v. Rosens vandringspris för tredje gången af D.I.F. genom dess lag bestående af A. Hedjersson, bröderna Sandström och P. Mattsson, tid 1 t. 46.

Distrikstmästerskapet å 20 km samt Nackanäspokalen eröfrades i år af Alfred Sandström, tid (?) Dessutom hafva föreningens representanter eröfrat en hel del såväl enskilda som lagpriser. Föreningens egna vandringspriser hafva vunnits af:

Vandringspriset för tre längsta stående språng i Saltsjöbadens skidbacke af Oscar Bomgren, 56,7 m. Maja Hellbergs vandringspris i komb. back- och terränglöpning för alltid af Einar Olsson, 19,2 poäng. Hofjuv. K. Anderssons vandringspris i terränglöpning å skidor Sickla – Saltsjöbaden för andra gången af Alfred Sandström på rekordtid 54,40.

På sista åren har det händt allt oftare att från olika ställen i landsorten, där skidbackar iordninggjorts, att begäran om sändandet af backlöpare från D.I.F. kommit i och för gifvandet af uppvisning. Styrelsen har alltid tillmötesgått en dylik anhållan för att därigenom utbreda intresset för skidlöpning. Föreningens backlöpare hafva alltid villigt ställt sig till förfogande för resor och därigenom gjort en icke ringa tjänst åt skididrotten i Sverige. Dylika färder hafva under året gjorts två stycken till Norrköping. I den första deltog J. Enbom, M. Jakobsson och U. Pihlqvist och i den andra R. Grönskog och J. Skoglund. Genom dylika färder knyts äfven vänskapsförbindelser med föreningar på olika orter i landsorten och hafva dessa många gånger visat sig vara till fördel för Djurg. I.F.

Djurholmskamraternas anhållan att D.I.F. skulle hjälpa dem vid anordnandet af skidtäflingar i Djurholm den 25 mars ansåg sig styrelsen böra bevilja, då D.I.F. såsom den äldsta och främsta skidutöfvande föreningen bör på allt sätt uppmuntra och stärka intresset för denna vackra och nyttiga idrott. Täflingarne voro särdeles lyckade och var en nyhet vidtagen i det att 30 km täflingen försiggick på 10 km bana med tre hvarf och gemensam start, hvarigenom täflingen ger större intresse för publiken.

Som af det omnämnda framgår, så har Djurgårdens idrottsförening under det gångna arbetsåret på ett synnerligen framstående sätt häfdadt sin ragnplats inom den svenska idrottsvärlden såsom den mångsidigaste den i vinteridrotten främsta föreningen.

Ekonomien

Föreningens ekonomi är ju fortfarande god och har styrelsen städse sökt att på allt sätt stärka densamma. För öfrigt hänvisas till revisorernas berättelse.

Med förhoppning om ännu många för D.I.F. lyckliga år.

Å 1908 års styrelses vägnar.
Johan af Klercker,
sekreterare